

РЕШЕНИЕ

№ 1394

гр. София, 04.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 03.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3669** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Г. Р. Ц., ЕГН [ЕГН], чрез адв. И. Я. К., със служебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, офис 14, срещу Заповед за прекратяване на служебно правоотношение № 82/23.03.2021 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на основание 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката, считано от 24.03.2021 г.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се претендира нейната отмяна, поради противоречие с материалноправните разпоредби на закона, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и необоснованост. Твърди се, че същата е тенденциозна и увреждаща името на институцията КЗП. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание и в депозираните писмени бележки от процесуалния представител на жалбоподателката се поддържа заявеното с жалбата становище и моли заповедта да бъде отменена. Представя списък на разноските. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Председател на Комисията за защита на потребителите, чрез

процесуалния си представител заявява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски, за които представя списък.

Административен съд София град, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № 1023ЛС от 29.08.2006 г. /л.13/ на основание чл.9, вр. чл. 10, ал. 1, чл. 10д, ал. 4 и чл. 12 ЗДСл жалбоподателката Г. Р. Ц. е назначена за държавен служител на длъжността младши експерт с ранг V младши, в Комисия за защита на потребителите, отдел „Канцелария и връзки с обществеността“ към Дирекция „Административно-правно обслужване“, считано от 01.09.2006 г. с определено работно време и основно месечно възнаграждение.

Със Заповед № 980ЛС от 17.11.2014 г. /л.18/ на основание чл. 82, ал. 1 и ал. 3 ЗДСл вр, с чл. 29, ал. 1 и ал. 3 и чл. 31, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация и утвърдено длъжностно разписание в КЗП в сила от 08.04.2014 г. след предварително писмено съгласие на служителя Г. Р. Ц. е наредено да изпълнява длъжността старши експерт II ранг младши в дирекция „Административно обслужване, информационна политика и международно сътрудничество“, с определена основна месечна заплата, считано от 18.11.2014 г.

Със Заповед № 44/25.02.2020 г. /л. 26/ жалбоподателката на основание чл. 81б, ал. 1 и 2 ЗДСл и сключено споразумение от 18.02.2020 г. /л.27/, сключено между изпълнителния директор на националната агенция за приходите, председателя на Комисията за защита на потребителите и Г. Р. Ц., последната е преместена на длъжност „старши експерт“ в Дирекция „Комуникации и протокол“ в ЦУ на НАП, считано от 01.03.2020 г.

Със Заповед № 19/12.01.2021 г. /л. 32/ на основание 81б, ал. 5 ЗДСл, уведомление от Държавния служител с вх. № Ц-03-300/11.01.2021 г./л. 76/ и уведомление от изпълнителния директор на НАП /л. 75/, е прекратено временното преместване на държавния служител, като е посочено, че на основание чл. 81б, ал. 6 ЗДСл служителят следва да заеме незабавно предишната си длъжност в КЗП.

Със Заповед № 22/15.01.2021 г. е изменено служебното правоотношение на жалбоподателката считано от 12.01.2021 г., като същата, по силата на заповедта е изпълнявала длъжността старши експерт в дирекция „Правни дейности, административно обслужване и човешки ресурси“, с ранг V старши.

Видно от приложени на л. 57 и л. 58 протоколи, на 24.03.2021 г. служителите П. П. и Б. К. представили с придружително писмо на жалбоподателката 1 бр. Копие на предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение с изх. № Ц-03-2840 от 23.03.2021 г., 1 бр. копие на Заповед за прекратяване на служебното правоотношение № 82/23.03.2021 г. и оригинал на Служебна книжка на жалбоподателката, № 269, издадена на 01.09.2006 г. Жалбоподателката е отказала да приеме документите и да удостовери с подписа си получаването им, поради което същите ѝ били изпратени с

куриер. Посочените документи са изпратени с придружително писмо изх. № Ц-03-2861/24.03.2021 г. и получени от С. Б., от адреса на жалбоподателката /л.56/.

С оспорената Заповед за прекратяване на служебно правоотношение № 82/23.03.2021 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите, на основание 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на Г. Р. Ц., считано от 24.03.2021 г., като на основание чл. 39, вр. чл. 61 ЗДСл е посочено да ѝ се изплати обезщетение за неизползван отпуск за 2009 г. – 19 работни дни, за 2009 г. 32 работни дни, за 2019 г. 32 работни дни, за 2020 г. 16 работни дни и за 2021 г. в размер на 6 работни дни, както и на основание чл. 106, ал. 4 обезщетение за неспазено предизвестие в размер на основната заплата за един месец.

Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт, с пряк интерес от оспорването и при спазена процедура по задължителното му административно обжалване. Видно от приложеното по делото известие за доставяне /л. 56/, заповедта е връчена на 25.03.2021 г., поради което жалбата до съда от 30.03.2021 г. е подадена в срока по чл. 149, ал. 3 от АПК и като такава е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по съществото на спора, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съгласно чл. 168 от АПК съдебната проверка за законосъобразност на оспорения административен акт включва преценка за компетентността на органа - издател, спазването на предписаната от закона форма, процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът намира, че при постановяване на акта не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Изискване от законодателя е въведено относно условието за отправено едномесечно предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение, като същото не е абсолютно, доколкото неспазването на едномесечния срок може да бъде компенсирано с обезщетение. Видно от процесната заповедта административният орган е отчетел, че на жалбоподателя се дължи обезщетение съгласно чл. 106, ал. 4 от ЗДСл.

Според чл. 108, ал. 1 ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Оспореният акт е издаден от компетентен орган, а възражението на жалбоподателката за липса на компетентност е неоснователно. На съда служебно му е известно Решение № 153 от 12 март 2015 година за освобождаване на председателя и на член на комисията за защита на потребителите и за определяне състава на комисията за защита на потребителите, с което на основание чл. 165, ал. 2 от Закона за защита на потребителите Министерски съвет на Република България е освободил В. З. З. като председател на Комисията за защита на потребителите считано от 27 март 2015 г. и А. М. М. като член на Комисията за защита на потребителите считано от 27 март 2015 г. С т. 3 е определен състава на

Комисията за защита на потребителите считано от 27 март 2015 г., както следва: председател - Д. М. Й. и членове К. Х. А. и К. Д. Р.. Съгласно чл. 165, ал. 2 ЗЗП Комисията за защита на потребителите се състои от трима членове, в т.ч. председател, които се определят за срок 5 години с решение на Министерския съвет и се назначават от министър-председателя. Видно от цитираното решение, настоящия състав на КЗП е определен с Решение на МС считано от 27.03.2015 г., поради което и по силата на цитираната норма, мандатът на членовете е изтекъл на 27.03.2020 г. Мандатът на членовете на КЗП изтича с изтичане на определения в чл. 165, ал. 2 ЗЗП срок. Въпреки изтеклия мандат на членовете същите запазват служебното си качество и продължават да изпълняват правомощията си. Правомощията на КЗП са изчерпателно изброени в ЗЗП, като същия изисква непрекъсваемост на дейността на органа. В такъв смисъл се е произнесъл ВАС в решение по адм. дело № 10272/2013 г., оставено в сила с решение по адм. дело № 5698/2014 г. на ВАС, в които е обсъждана легитимността на първия главен инспектор на ИВСС, предвид изтеклия му мандат, като се е позовал на решението на КС по к. дело № 12/2010 г. ВАС е приел, че „с цел непрекъсваемост на работата на този орган чл. 44, ал. 1 ЗСВ изисква от Народното събрание да избере нов главен инспектор и инспектори не по-късно от един месец преди изтичане на техния мандат. С така уредената процедура по избор е заложено реализиране на един от основните принципи на функциониране на администрацията, непрекъсваемостта в нейната дейност. С него се гарантират последователност и приемственост в държавните органи и тяхната дейност. Чрез мандатността се цели ефективно функциониране на институциите и временното осъществяване на пълномощия до избиране на приемник не следва да се възприема като насочено към преодоляване на демократичния принцип за ротация. Функционалната необходимост от непрекъсваемост предотвратява междувластието, като осигурява успешното функциониране на държавните органи и е в основата на демократичния процес, изискващ работещи институции, като гаранция за съществуването на правовата държава“.

В ЗЗП, от друга страна, не е уреден въпроса за дейността на членовете на комисията при неупражняване на правомощието на МС да определи нов състав, поради което следва да се потърси отговор в други действащи закони, имащи отношение към заемане на длъжности въз основа на избор, предвид чл. 46, ал. 2 ЗНА. В този смисъл разпоредбата на чл. 86, ал. 4 КТ дава отговор на въпроса за прекратяването на трудовото правоотношение, възникнало от избор. Според тази разпоредба трудовото правоотношение, възникнало от избор остава в сила и след изтичане на установения срок до избирането на друго лице за длъжността. С това разрешение се цели да се осигури непрекъсваемост на функционирането на службата, която се изпълнява въз основата на трудово правоотношение, възникнало при избор. Алинее 6 е продължение на ал. 4 на чл. 86 и на идеята, намерила израз в чл. 337, изр. 2 КТ – при неуспешно завършил избор трудовото правоотношение продължава до произвеждането на следващия избор. Следва да се има предвид също така, че КЗП е постоянно действащ орган, което е още един аргумент за това, че правомощията се запазват.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира възражението за липса на компетентност за неоснователно. Оспореният акт е издаден от компетентен орган в предписаната от закона форма и съдържа всички необходими реквизити. Не са налице

формални основания за отмяната на процесната заповед. Спорът е изцяло материалноправен относно наличието на реално съкращаване на длъжността.

Съдът намира, че заповедта е издадена при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл, органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. За да е налице реално съкращаване на длъжността, е необходимо заеманата длъжност да е премахната като нормативно определена позиция в утвърденото длъжностно разписание на съответната администрация и същата да не е запазена като система от функции, задължения и изисквания, включително и под друго наименование.

Между страните не се спори, че жалбоподателката е заемала длъжността „старши експерт“ с преки задължения, свързани с провеждане на информационната политика на КЗП. Видно от приложената в Приложение 2 Докладна записка вх. № Ц-01-7/14.01.2021 г., изготвена от Директор на дирекция ПДАОЧР, епидемичната обстановка в голяма степен е променила начина на комуникация и кореспонденция, като очевидно тази тенденция щяла да се запази и в бъдеще. Поради тази причина дирекцията се нуждаела повече от служител с деловодни функции, отколкото с функции в сферата на връзките с обществеността, поради което е предложено да се изготви и утвърди нова длъжностна характеристика, в която да бъдат записани конкретни преки задължения, които да се възложат на служителя. Мотивите за съкращаването на длъжността са доразвити в Докладна записка № 4-01-82/22.03.2021 г. /л. 267/, в която е посочено, че в КЗП числеността на общата администрация е 28 щатни бройки, което съставлява 15,6% от общата численост. Сочи се, че тази бройка е крайно недостатъчна за успешното изпълнение на функциите по подпомагане осъществяването на правомощията на комисията и на специализираната администрация. Тъй като към момента не е била налице възможност да се увеличи бройката на деловодителите, е било необходимо да се потърсят други начини за ускорение на дейността по деловодната обработка на документите и за адекватно изпълнение на функциите на дирекция ПДАОЧР, в частност на деловодството. Посочено е също така, че длъжността „старши експерт“ е свързана с изготвянето на анализи, доклади, отчети и с обработка на документи във връзка с дейността на съответната администрация, с предоставянето на административни услуги, с поддържането на регистри и бази данни, с извършването на дейности във връзка с осъществяване правомощията на ръководителя на администрацията. Длъжността „специалист“ от своя страна е свързана с изпълнението на общи спомагателни функции, с набирането и обработването на информация, с регистрирането на документи и административно обслужване. За да се оптимизира експертният състав на дирекцията е предложено една от бройките „старши експерт“ по служебно правоотношение да бъде съкратена и да бъде създадена длъжност „специалист“ по трудово правоотношение, на която да бъде възложено изпълнението на посочените технически дейности.

Предвид изложеното в докладната записка със Заповед № 81/23.03.2021 г. /л. 273/ е

наредено да се съкрати една щатна бройка на длъжността „старши експерт“ за заемане по служебно правоотношение в дирекция „Правни дейности, административно обслужване и човешки ресурси“ и да се създаде една щатна бройка на длъжността „специалист“ за заемане по трудово правоотношение в същата дирекция.

Съгласно чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл, органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. За да е налице реално съкращаване на длъжността, е необходимо заеманата длъжност да е премахната като нормативно определена позиция в утвърденото длъжностно разписание на съответната администрация и същата да не е запазена като система от функции, задължения и изисквания, включително и под друго наименование.

Дефиницията на понятието "длъжност в администрацията" се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (НПКДА) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, която я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Поради това, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно. В случая действително е налице закриване на 1 щатна длъжност „старши експерт“ и е разкрита бройка за нова длъжност „специалист“. Налице е структурна промяна в Дирекция „Правни дейности, административно обслужване и човешки ресурси“, където реално са намалени щатните бройки за длъжността "старши експерт". За законосъобразността на процесната заповед е достатъчно по безспорен начин да бъде установен обективния факт на съкратената длъжност по смисъла на Закона за държавния служител, който в случая се явява налице.

Съдът намира, че са установени двете кумулативно изискуемите предпоставки от фактическия състав на чл. 106, ал.1, т.2 ЗДСл, поради което е налице законосъобразен административен акт.

Неоснователно жалбоподателката твърди, че е налице съвпадение между изпълняваните функции от закритата длъжност „старши експерт“ и „специалист“. Налице е същностно различие между двете длъжности – за длъжността „старши специалист“ се изисква висше образование със степен „бакалавър“, докато за длъжността „специалист“ – средно образование, което е разбираемо с оглед чисто техническите функции, които следва да изпълнява длъжността. Доколкото е налице известно съвпадение в задълженията, които

могат да се осъществяват от двете длъжности, то това е обусловено от характера на самата деловодна дейност, както и на функции, които са вменени и на двете длъжности в Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията. Следва да се има предвид, че се касае за длъжности осигуряващи административното обслужване и обработката на информация. В случая обаче длъжността „старши специалист“ осъществява по-специализирано административно обслужване, докато „специалист“ подпомага технически „старшият експерт“. Същностна разлика е в проявлението на служебните задължения – специалистът сканира, копира, сортира и разнася документи, докато старши експерта обработва жалби и сигнали, преписки и пр. Ето защо при преценката за съвкупните функции и задължения на новата длъжност се констатира качествена промяна в естеството на работата, поради което не може да се приеме, че е налице само формално съкращаване на длъжността и прехвърлянето на функциите ѝ на друга, новосъздадена длъжност, в какъвто смисъл са доводите на жалбоподателката. Основната разлика се заключава в това, че едната длъжност е с чисто технически функции, докато другата е експертна, като изискванията за заемането на двете длъжности също са качествено различни.

Касае се за същностно различие в изпълняваните функции на всяка от двете длъжности. Длъжността „старши експерт“ с деловодни функции отговаря за дейности, свързани с административното обслужване на граждани и организации, осъществява кореспонденция с тях, участва в актуализирането на утвърдените технологични карти на деловодната система, създава и обработва преписки по постъпили жалби и сигнали, предлага промени по целесъобразност относно дейността на деловодството. На длъжността „специалист“ са вменени чисто технически функции, които подпомагат дейността на „старшите експерти“ в деловодството - сканиране, копиране, сортиране, разнасяне на документи, събиране на подписи.

Действително са налице и съвпадения в задълженията, които могат да се осъществяват и от двете длъжности. Но тези задължения произтичат и от характера на самата деловодна дейност, както и на функции, вменени и за двете длъжности в Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията - а именно и двете длъжности са свързани с административно обслужване и с обработването на информация. Следва да се отбележи, че дори и част от функциите и задълженията на заеманата от жалбоподателката длъжност да са запазени и преминали към други длъжности, като са включени и нови задължения, които съответстват на структурната промяна, това не може да обуслови извод за липсата на реално съкращаване на длъжността.

По изложените съображения не може да се приеме, че е налице фиктивно съкращаване на щата, чрез вменяването на същите функции за длъжността „специалист“. Налице същностно различие в изпълняването на функциите.

Съдът намира, че в кръга на притежаваната компетентност на

административния орган е правото му да извършва промени и реорганизации в управляваната от него администрация. Въз основа предоставените му правомощия с разпоредбата на чл. 2, ал.3 от ЗДСл, органът по назначаването разполага с възможността да внесе промяна в структурата на отделните звена и съответно във вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители, при която да бъдат съкратени едни и открити други длъжности. При осъществяване на промени в структурата и в организацията на работа в администрацията, административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, която не подлежи на съдебен контрол. О. на това волеизявление е изразено в утвърденото длъжностно разписание, в сила от 23.03.2021 г., когато е трансформирана 1 щ. бр. от длъжност „старши експерт“ в 1 щ. бр. „специалист“ чрез промяна на длъжностното и поименно разписание на Комисията, като жалбоподателката вече не фигурира в него, и въз основа на което е прекратено служебното ѝ правоотношение. Извън пределите на съдебния контрол за законосъобразност е преценката за това по какъв начин би била постигната най-ефективно и успешно целта, свързана с оптимизиране на структурата и дейността на администрацията в даден момент. Правомощието да решава тези вътрешно-организационни въпроси принадлежи изцяло на органа по назначаването и се упражнява в условията на оперативна самостоятелност. Поради това, съдебният контрол върху заповедите за съкращаване с правно основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл има ограничен обем, който се простира до проверката за наличие на реално съкращаване/премахване на длъжността в една от алтернативните хипотези - пълно отпадане или намаляване на бройките за изпълнение на длъжността. Очевидно в случая е налице намаляване на бройките за изпълнение на длъжността. Следователно, органът по назначаването има право на преценка, как да организира оптимално дейностите в съответните дирекции при спазване на нормативните уредби и императивно определената обща численост на състава. /В този смисъл Решение № 6572 от 4.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 2300/2015 г., Решение № 8726 от 15.07.2015 г. на ВАС по адм. д. № 11592/2014 г./. В тази връзка, неоснователни са изложените твърдения за заобикаляне на закона от страна на органа по назначаване.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че за ответника не съществува законово задължение за подбор между служителите, които са изпълнявали длъжността. Преценката за това кои от тях ще останат и кои ще бъдат съкратени е изцяло от компетентността на административния орган, същата е за целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. Подборът ще е задължителен само ако административният орган е взел нарочно решение да извърши подбор и е оповестил публично правилата за извършването му. Данни за това в конкретния казус няма. Този извод е изведен от съдебната практика, например Решение № 11885 от 24.09.2020 г. по адм. д. № 4369/2020 г. на ВАС, Решение № 11001 от 21.10.2015 г. по адм. д. № 12060/2014 г. на ВАС.

Също така, безспорно се установи от доказателствата по делото, както и от свидетелските показания, че на новосъздадената длъжност е назначено лице

по трудов договор. Реда за назначаването му е в дискреционната власт на органа по назначение, като последният нее обвързан от задължение за провеждане на конкурс за длъжността. Следва да се отбележи, че дори да са допуснати някакви нарушения при назначаването на това лице, то те са неотносими към законосъобразността на заповедта, предмет на съдебен контрол. За нейната законосъобразност е релевантно наличието на материалноправните предпоставки за издаването ѝ и липсата на допуснати процесуални нарушения при издаването ѝ. Евентуално последващо нарушение при назначаване на лице на новоразкритата длъжност не е елемент от фактическия състав на заповедта, поради което възраженията в тази насока са изцяло неотносими към спора.

Както беше отбелязано по-горе, съдът не констатира наличие на процесуални нарушения. Такива не са допуснати и при връчване на предизвестието. Видно от доказателствата по делото органът е изпълнил задължението си да връчи предизвестието, за което са били ангажирани конкретни служители от КЗП, като отказът на жалбоподателката да го получи е обективизирано в съставените протоколи, приложени по делото. Законосъобразността на процесната заповед и наличието на процесуални нарушения в частност не може да се извежда през призмата на поведението на самия адресат на заповедта, която може с действията си да осуети връчването на предизвестието и на самата заповед, каквото поведение е налице в случая.

Не намират опора в доказателствата по делото твърденията на жалбоподателката за оказана принуда от страна на служители на КЗП, във връзка с промяна на изпълняваните от нея функции. Видно е, че жалбоподателката е изразила съгласие да изпълнява новите функции, като изложените в жалбата подбуди за това са неотносими към спора. Твърденията за оказана принуда са вътрешно противоречиви с действията ѝ, тъй като сама е подписала длъжностната си характеристика, а по същество са и недоказани.

Отношенията на КЗП с А. М., с която е сключен граждански договор, са напълно неотносими към фактическия състав на съкращаването на щата на жалбоподателката. Договорът е сключен за кратък срок, в който лицето следва да оказва помощ и техническо съдействие на служителите на КЗП, поради което това гражданско правоотношение, чието правно основание се намира в разпоредбата на чл. 165, ал. 4, т. 5 ЗЗП, стои вън от предмета на настоящия спор.

Не намират опора в събрания доказателствен материал твърденията на жалбоподателката за нарушения във връзка с връчването на предизвестието за прекратяване на служебното ѝ правоотношение. Предизвестието и оспорваната заповед са връчени на жалбоподателката на 23.03.2021 г. в условията на отказ да ги получи. Това обстоятелство е удостоверено на гърба на въпросните документи от свидетели на връчването им, чрез полагаането на подпис. Посоченото се потвърждава и от свидетелските показания на

присъствали повече от изискваните за удостоверяването двама свидетели. Последните са извършили уведомяването и представянето на документите на жалбоподателката. С предявяването на заповедта за прекратяване на служебните отношения и свеждане до знанието на жалбоподателката на нейното съдържание настъпва и фактическия състав на прекратяването на служебното правоотношение. Неотнормими към настъпването на юридическия факт на осъществяването на прекратяването на служебните отношения остават всички други твърдения на жалбоподателката за изпращането по пощата на копие от документите за съкращаването.

Недоказани останаха твърденията за злоумишлени действия по отношение на жалбоподателката. От представените Извлечения от регистъра на входящите документи в КЗП от различни дати е видно, че всички оспорени като антидатирани документи, някои от които напълно неотнормими към предмета на настоящото дело, са редовно входирани в деловодството на КЗП. Възраженията за антидатирание на документи, част от които нямат отношение към законосъобразността на процесната заповед, също са неоснователни. Това е видно от изготвеното по делото заключение на вещното лице – компютърен специалист от отдел „Киберпрестъпност“ към ГДБОП, МВР. Установи се, че всички входирани документи са създадени и последно модифицирани към дати, които напълно съвпадат с процесните събития не само около съкращаването на позицията на жалбоподателката, но и по отношение на предшестващата го промяна на служебните ѝ функции.

Видно от представения по делото Доклад от ръководителя на Инспектората по образувана проверка, № 03-00-146/25.03.2021 г. не са налице нарушения нито по отношение на променените с длъжностната характеристика функции на жалбоподателката, нито при извършеното съкращаване на щата. Констатирано са пълно, точно и изчерпателно проведени процедури, в съответствие с материалния и процесуалния закон.

Не е налице и несъответствие на издадената заповед с целта на закона и нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК. Същата е издадена в съответствие с целта на закона. Смесът на съкращението, е да се оптимизира работата, като дейността се организира по начин, който да позволи ефективно изпълнение на функциите. В случая, целта е постигната, чрез закриване на една щатна бройка „старши експерт“ и разкриване на една щатна бройка „специалист“. При възникнала необходимост от повече служители с деловодни функции, оправдан и в съответствие с целта на закона е подхода за съкращаване на една длъжност с общи - експертни функции и разкриването на друга такава, която да е специализирана в административното обслужване и в частност в деловодната работа, т.е. да е натоварена главно с технически функции. Видно от приложените длъжностни характеристики длъжността „специалист“ е тясно свързана с документооборота, обработването на входяща кореспонденция, техническа обработка на жалби и сигнали, сканиране на документи и др. В този смисъл необходимостта от реорганизацията на работния процес и длъжностите в

администрацията надлежно е обоснована с Докладна записка вх.№ Ц-01-82 от 22.03.2021 г. на Директора на Дирекция „Правни дейности, административно обслужване и човешки ресурси“. Съдът приема мотивите за подобна реорганизация за логични, последователни и непротиворечиви, тъй като безспорно обуславят нуждата от служителите, чиито отговорности да включват изпълнение на технически дейности – сканиране, принтиране, архивиране и т.н.

Оспорената заповед не нарушава и принципа на стабилитет на служебното правоотношение, предвиден в чл. 18 от ЗДСл, тъй като същото не е прекратено самоцелно, а след настъпили далече преди това организационни и структурни промени с цел подобряване на дейността на съответната администрация. Последното от своя страна е в съответствие с правомощията на органа по назначение, овластен да избере организационната форма, под която дейността ще се осъществява. В този смисъл, Решение № 326/12.01.2016 г. на ВАС, Пето отделение, постановено по адм.д. № 5635/2015 г.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че от представените по делото доказателства бе безспорно установено, че щата на длъжността, заемана от жалбоподателката обективно е съкратен и липсва аналогична длъжност по идентификационни белези, към която да са прехвърлени в пълен обем функциите и задълженията на закритата позиция. Съкращаването е реално и е осъществен фактическият състав на чл. 106, ал. 1, т.2 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение на служителя.

Предвид изложеното жалбата на Г. Р. Ц. се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Заповедта е законосъобразна и не страда от сочените в жалбата пороци. Не са налице отменителни основания по смисъла на чл. 146, т. 1-5 АПК.

Предвид изхода на спора основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски. Съгласно приложения на л. 330 от делото списък на разноските, ответникът по жалбата претендира разноски в размер на 1 500 лв. за процесуално представителство. Срещу така заявения размер на разноски за адвокатско възнаграждение е направено възражение за прекомерност от процесуалния представител на жалбоподателката, което според съда е основателно с оглед разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което съдът следва да присъди на Комисията за защита на потребителите разноски в размер на 500 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 21 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Р. Ц. срещу Заповед за прекратяване на служебно правоотношение № 82/23.03.2021 г., издадена от Председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на основание 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл е прекратено служебното ѝ правоотношение, считано от 24.03.2021 г.

ОСЪЖДА Г. Р. Ц. да заплати по сметка на Комисия за защита на потребителите сума в размер на 500 лв. представляваща разноси за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му.

Решението **ДА СЕ СЪОБЩИ** на страните, по реда на чл. 138 АПК.

СЪДИЯ: